

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/32/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016201893
Dátum vydania rozhodnutia: 24.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1016201893.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Pavla Nad'a a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: npráp. R. Y., N.. F. XXX, XXX XX P., právne zastúpený: JUDr. Marian Dzuroška, s.r.o., Hviezdoslavova 468/31, 979 01 Rimavská Sobota, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-71/2016/OPK zo dňa 28. septembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/230/2016-48 zo dňa 31. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/230/2016-48 zo dňa 31. mája 2018 zrušuje a vec vracia krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/230/2016-48 zo dňa 31.05. 2018 zrušil postupom podľa § 191 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. KM-OLVS-71/2016/OPK zo dňa 28.09.2016 a personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 184 zo dňa 14.07.2016, ktorým bol žalobca podľa §192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. Krajský súd rozhodoval na základe žaloby, v ktorej žalobca namietal nezákonnosť rozhodnutia vo veci prepustenia zo služobného pomeru jednak vzhľadom na tvrdené pochybenia nadriadeného policajného orgánu v súvislosti s nedostatočným uvedením skutku vo výroku rozhodnutia a dôsledkami procesných pochybení v súvislosti s preukázanými zdravotnými problémami žalobcu v čase bezprostredne po spáchaní skutku, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že personálnym rozkazom č. 103 zo dňa 15.6.2016 (vydaným a právoplatným pred vydaním personálneho rozkazu č. 184 zo dňa 14.7.2016 o prepustení zo služobného pomeru) bol žalobca na základe vlastnej žiadosti uvoľnený zo služobného pomeru dňom 31.7.2016.

3. Krajský súd vo svojom rozhodnutí poukázal na priebeh konaní tak vo veci uvoľnenia zo služobného pomeru ako aj vo veci prepustenia zo služobného pomeru.

4. Konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru sa viedlo na základe preukázanej skutočnosti, že žalobca dňa 15.05.2016 v čase mimo výkonu služby o 12.55 hod. viedol osobné motorové vozidlo po miestnej komunikácii v smere z mesta Rimavská Sobota k rekreačnej oblasti Kurinec, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu v Rimavskej Sobote, Okresného riaditeľstva Policajného zboru (ďalej aj PZ) v Rimavskej Sobote. Nakoľko počas kontroly dokladov žalobca javil známky požitia alkoholu, bol príslušníkom PZ vyzvaný na podrobenie sa dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu, čo opakovane odmietol, následne sa odmietol podrobiť aj odberu krvi a lekárskeho vyšetreniu na zistenie prítomnosti alkoholu.

5. Nadriadený upovedomil žalobcu o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru dňa 16.05.2016 písomnosťou č. p.: ORPZ-RS-OPP3-844-004/2016 zo dňa 16.05.2016 v ktorej ho upovedomil o možnosti vyjadriť sa k veci do 9.00 hod. dňa 20.05.2016. Dňa 19.05.2016 zástupca žalobcu požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie aspoň do skončenia hospitalizácie žalobcu na psychiatrickom oddelení Všeobecnej nemocnice v Rimavskej Sobote. Dňa 30.05.2016 požiadal nadriadený písomnosťou adresovanou psychiatrickému oddeleniu Všeobecnej nemocnice v Rimavskej Sobote o podanie správy v súvislosti s dĺžkou hospitalizácie žalobcu a možnosťou vykonania jeho výsluchu, resp. možnosti písomného vyjadrenia sa žalobcu k prebiehajúcemu personálnemu konaniu. Primár psychiatrického oddelenia v odpovedi zo dňa 01.06.2016 uviedol, že žalobca je hospitalizovaný od 15.05.2016, prepustený bude 03.06.2016 a jeho práceneschopnosť potrvá približne týždeň po prepustení. Zároveň uviedol, že žalobca môže byť vypočutý aj počas hospitalizácie bez ovplyvnenia jeho psychickej schopnosti podať relevantné údaje k predmetnej veci. Nadriadenému bola predmetná správa doručená dňa 03.06.2016, v deň prepustenia žalobcu z hospitalizácie. Po dohode s advokátom žalobcu sa mal dňa 07.06.2016 uskutočniť výsluch žalobcu, no dostavil sa len jeho advokát, ktorý uviedol, že psychický stav žalobcu sa zhoršil a od 06.06.2016 je hospitalizovaný v psychiatrickej liečebni v Rožňave. Primárka psychiatrického oddelenia NsP sv. Barbory v Rožňave dňa 13.06.2016 písomne oznámila nadriadenému hospitalizáciu žalobcu s tým, že jeho pobyt potrvá ešte približne tri týždne, pričom ho počas hospitalizácie nie je vhodné vypočúvať. Ďalší termín na vyjadrenie mal žalobca určený na deň 20.06.2016, nedostavil sa osobne ani sa písomne k veci nevyjadril. Opätovne bol dňa 20.06.2016 nadriadeným písomne vyzvaný, aby sa k veci vyjadril do dňa 28.06.2016. Žalobca však svoje právo nevyužil a dňa 27.06.2016 doručil advokát žalobcu žiadosť o odklad podania vyjadrenia.

6. Žiadosťou zo dňa 16.05.2016 požiadal žalobca o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z. dňom 31.07.2016. Žiadosť bola žalovanému doručená dňa 17.05.2016. Zo stanoviska nadriadených vyplýva, že s podanou žiadosťou žalobcu súhlasili. Personálnym rozkazom riaditeľa OR PZ v Rimavskej Sobote č. 103 zo dňa 15.06.2016 bol žalobca podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. uvoľnený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ dňom 31.07.2016. Rozhodnutie bolo oznámené vyhlásením dňa 21.06.2016. Proti rozhodnutiu o uvoľnení zo služobného pomeru podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. na základe jeho vlastnej žiadosti v zmysle poučenia bolo možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia.

7. Minister vnútra SR personálnym rozkazom č. 184 zo dňa 14.07.2016 prepustil žalobcu podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ, funkcia: referent - stála služba (13416) Obvodného oddelenia Policajného zboru Rimavská Sobota, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Rimavskej Sobote, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici s uvedením, že služobný pomer končí dňom doručenia rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia poukazovalo na preukázanie, že žalobca opísaným konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka

PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy u žalovaného spočíva v tom, že nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom Policajného zboru, keď po tom ako viedol osobné motorové vozidlo a javil známky požitia alkoholu, opakovane sa na výzvu policajtov i nadriadených odmietol podrobiť dychovej skúške v súvislosti s vedením motorového vozidla ako aj lekárskeho vyšetreniu na alkohol alebo iné návykové látky odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, hoci javil známky ich užitia, čím zmaril objektívne zistenie, či nie je nimi ovplyvnený. Žalobca konal v rozpore s ust. § 3 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je účastník cestnej premávky ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo iný osobitný predpis. Porušil tiež čl. 1 prílohy k nariadeniu ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ v znení nariadení ministra vnútra SR č. 6/2003 a č. 40/2004. Zároveň žalobca zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti príslušníka PZ ustanovené v § 48 ods. 3 písm. a) a g) zákona č. 73/1998 Z. z., pretože sa mimo štátnej služby nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor a nedodrжал služobnú disciplínu. Podľa žalovaného ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery občanov v PZ. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že nadriadený dôvod prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, teda žalobcu, zistil dňa 15.05.2016, t.j. v deň, kedy sa žalobca dopustil protiprávneho konania. Návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru vrátane dôkazového materiálu bol ministrom vnútra SR doručený dňa 08.07.2016.

8. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KM-OLVS-71/2016/OPK zo dňa 28.09.2016 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a rozklad žalobcu zamietol, následne sa žalobca žalobou doručenou krajskému súdu dňa 13.10.2016 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného.

9. Krajský súd v Bratislave sa pri rozhodovaní veci sústredil na vysporiadanie s námietkou nemožnosti vydania personálneho rozkazu č. 184 o prepustení zo služobného pomeru vzhľadom na skôr vydaný personálny rozkaz č. 103 vo veci vyhovenia žiadosti o uvoľnenie zo štátnej služby, pričom túto námietku vyhodnotil ako dôvodnú, nakoľko podľa jeho názoru právoplatnosťou personálneho rozkazu č. 103 vo veci uvoľnenia zo služobného pomeru nastala vo vzťahu k možnosti prepustenia zo služobného pomeru na základe Personálneho rozkazu č. 184 prekážka rozhodnutia vo veci res iudicata.

10. Na odôvodnenie svojho záveru krajský súd zdôraznil, že personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Rimavskej Sobote č. 103 zo dňa 15.06.2017 bol žalobca podľa § 191 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka PZ dňom 31.07.2016. Rozhodnutie bolo žalobcovi oznámené dňa 21.06.2016. Žalobcovi 15-dňová lehota na odvolanie uplynula dňa 06.07.2016 a v tejto lehote odvolanie voči rozhodnutiu podané nebolo. Rozhodnutie o uvoľnení nadobudlo právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania dňa 06.07.2016 (§ 241 ods. 6 zák. č. 73/1998 Z. z.) a uvedeným dňom rozhodnutie o uvoľnení nadobudlo i vykonateľnosť (§ 241 ods. 7 zák. č. 73/1998 Z. z.)

11. Súbežne s konaním o uvoľnenie žalobcu zo služobného pomeru prebiehalo i konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, ktoré začalo z podnetu nadriadeného žalobcu - riaditeľa OO PZ Rimavská Sobota, doručením upovedomenia o začatí konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru, dňa 16.05.2016, kedy žalovaný urobil voči žalobcovi prvý úkon (§ 235 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z.). V predmetnom konaní minister vnútra SR prepustil žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z. personálnym rozkazom č. 184 zo dňa 14.07.2016, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 19.07.2016. Žalobca voči personálnemu rozkazu o prepustení podal rozklad o ktorom rozhodol žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 28.09.2016.

12. Krajský súd zdôraznil, že nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia znamená, že rozhodnutie je nezmeniteľné a nezrušiteľné a vyjadruje jeho trvalosť. Ak je rozhodnutie právoplatné, znamená to, že konečným spôsobom upravuje právne pomery účastníkov konania a túto skutočnosť musí každý rešpektovať. Právoplatnosť rozhodnutia zásadne bráni tomu, aby sa vo veci znova konalo a rozhodovalo. Právna teória v tejto súvislosti hovorí o prekážke právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata). Orgán verejnej správy je potom povinný prebiehajúce konanie o tej istej veci (v preskúmvanej veci ide o konanie o ukončenie služobného pomeru prepustením podľa § 191 ods. 1 písm. e) zák. č.73/1998 Z. z.) zastaviť. Právoplatnosť je vlastnosť rozhodnutia, ktorej existenciu podmieňuje všeobecný záujem na stabilite právnych vzťahov založených rozhodovacou činnosťou orgánov verejnej správy.

13. Nakoľko o skončení žalobcovho služobného pomeru uvoľnením bolo právoplatne rozhodnuté dňa 06.07.2016, žalovaný pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) už nemohol znova rozhodnúť o skončení žalobcovho služobného pomeru jeho prepustením personálnym rozkazom dňa 14.07.2016. Prekážku právoplatne rozhodnutej veci nemôže ovplyvniť a ani vylúčiť skutočnosť, že služobný pomer žalobcu bol skončený k 31.07.2016.

14. Podľa názoru krajského súdu vydaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového rozhodnutia došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. Vzhľadom na zodpovedanie najpodstatnejšej otázky pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, spočívajúcej v posúdení prekážky právoplatne rozhodnutej veci, sa krajský súd k ostatným námietkam spochybňujúcim zákonnosť rozhodnutia už nevyjadroval, nakoľko zistené podstatné a závažné pochybenie žalovaného spôsobilo samo o sebe nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

15. Krajský súd s poukazom na uvedené postupom podľa ust. § 191 ods. 1 písm. g) SSP preskúmvané rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

16. Žalovaný podal proti rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a žiadal zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Zdôraznil, že skončenie služobného pomeru uvoľnením je upravené v § 191 ods. 1 až ods. 8 zákona č. 73/1998 Z. z. Podľa ods. 7 citovaného zákona služobný pomer podľa ods. 1 skončí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak. Žalobca a nadriadený sa dohodli na skončení služobného pomeru uvoľnením žalobcu ku dňu 31.07.2016. Súbežne prebiehalo i personálne konanie o žalobcovom prepustení zo služobného pomeru, nakoľko žalobca svojím konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Personálny rozkaz o prepustení zo služobného pomeru č. 184 zo dňa 14.07.2016 bol žalobcovi doručený dňa 18.07.2016 a jeho advokátovi 19.07.2016. Služobný pomer žalobcu skončil prepustením dňom doručenia predmetného personálneho rozkazu, teda 19.07.2016 v súlade s ustanovením § 194 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. Napadnutý personálny rozkaz č. 184 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru nadobudol účinnosť skôr ako personálny rozkaz o uvoľnení č. 103, kde figuroval konkrétny dátum skončenia služobného pomeru ku dňu 31.07.2016.

17. Na podporu svojej právnej argumentácie žalovaný poukázal na ustálený právny názor vyjadrený v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sž/3/2001, 6Sž/205/2001, 7Sž/17/2003, 5Sžo/23/2011 v zmysle ktorých personálny rozkaz o uvoľnení žalobcu zo služobného pomeru k určitému dátumu nečini právne relevantnú prekážku postupu nadriadeného spočívajúceho v prepustení, pretože služobný pomer žalobcu ešte trval. Žiadna zákonná prekážka nebránila žalovanému, aby v rámci samostatného personálneho konania prijal personálne opatrenia vydané v súlade s § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. a to aj napriek tomu, že v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 zákona bolo rozhodnuté o uvoľnení žalobcu zo služobného pomeru. Žalobca bol totiž v služobnom pomere príslušníka PZ aj po tom, čo mu bol doručený predmetný personálny rozkaz o jeho uvoľnení zo služobného pomeru a bol povinný plniť služobné úlohy.

18. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že žalovaným napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za zákonný, skutkovo i právne odôvodnený. Žalovaný kasačnú sťažnosť odôvodnil v podstate zhodne s vyjadrením k správnej žalobe zo dňa 24.11.2016 a argumentačne ju nerozšíril. Žalobca navrhol aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol a zároveň mu priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 SSP), je prípustná (§ 439 SSP) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 139 ods. 4 k § 463 SSP) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený. (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

20. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd teda skúma namietané procesné pochybenia orgánu verejnej správy namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či predstavuje takú vadu konania pred orgánom verejnej správy, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

22. Podľa § 189 písm. b) a c) zákona č. 73/1998 Z. z., služobný pomer sa končí
b) uvoľnením,
c) prepustením.

23. Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru musí byť písomná a doručená nadriadenému, inak je neplatná.

24. Podľa § 191 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., deň, v ktorom sa žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru doručí nadriadenému, sa považuje za deň doručenia žiadosti.

25. Podľa § 191 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z., služobný pomer podľa odseku 1 sa skončí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nadriadenému.

26. Podľa § 191 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z. z., rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi nadriadený policajtovi najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru.

27. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

28. Podľa § 194 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., pri prepustení sa skončí služobný pomer uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa nadriadený a policajt nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia rozhodnutia o prepustení.

29. Podľa § 194 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. ak bol policajt prepustený z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. c) až g), možno skončiť služobný pomer dňom doručenia rozhodnutia o prepustení.

30. Podľa § 241 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z., rozhodnutie je vykonateľné, ak nadobudlo právoplatnosť alebo ak odvolanie nemá odkladný účinok. 52)

31. Podľa § 242 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., proti rozhodnutiu môže policajt podať odvolanie do 15 dní, a ak ide o odvolanie proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho opatrenia, do ôsmich dní odo dňa oznámenia rozhodnutia.

32. Podľa § 242 ods.6 zákona č. 73/1998 Z. z. podanie odvolania nemá odkladný účinok s výnimkou odvolania proti rozhodnutiu

a) o uložení disciplinárneho opatrenia,

b) o náhrade škody,

c) proti služobnému hodnoteniu, ktorým bol policajt hodnotený ako nespôsobilý vykonávať doterajšiu alebo akúkoľvek inú funkciu,

d) lekárskej komisie, ktorým bola policajtovi určená zdravotná klasifikácia.

33. Podľa § 244 zákona č. 73/1998 Z. z. proti rozhodnutiu ministra, ak nejde o rozhodnutie o odvolaní, možno podať rozklad. O rozklade rozhoduje minister na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie; proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Pre rozklad a konanie o ňom platia ustanovenia o odvolaní.

34. Podľa § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a 246 sa oznamujú doručením ich odpisu. Doručuje sa do vlastných rúk policajta v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nemožno odpis rozhodnutia doručiť policajtovi priamo, doručí sa poštou na poslednú známu adresu policajta ako doporučená zásielka s doručenkou s poznámkou „do vlastných rúk“; rovnako sa doručujú rozhodnutia pozostalým.

35. Personálnym rozkazom č. 103 právoplatným dňa 6.7.2016 bolo rozhodnuté o tom, že služobný pomer žalobcu trvá do 31.7.2016. Pre rozhodnutie prejednávanej veci je v tomto štádiu konania podstatné vyriešenie otázky, či táto skutočnosť tvorí prekážku pre postup nadriadeného žalobcu, spočívajúci vo vydaní personálneho rozkazu č. 184 dňa 14.7.2016 o ukončení služobného pomeru dňom doručenia rozhodnutia, vykonateľného dňa 19.7.2016 (doručením personálneho rozkazu s určením skončenia služobného pomeru). Len pre úplnosť treba uviesť, že obe konania, výsledkom ktorých bolo/malo byť ukončenie služobného pomeru boli začaté v ten istý deň, 16.5.2016.

36. Kasačný súd sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu, zdôrazňujúcim význam existencie a právoplatnosti personálneho rozkazu č. 103 (rozhodnutia orgánu verejnej správy vydaného na základe žiadosti žalobcu), prioritizujúcim význam nadobudnutia jeho právoplatnosti dňom 6.7.2016 bez ohľadu na to, že jeho vykonateľnosť nastala až dňom 31.7.2016. Naopak, považuje za rozhodujúcu skutočnosť, že bez ohľadu na právoplatnosť tohto rozhodnutia, jeho materiálne dôsledky, prejavujúce sa v zániku povinností žalobcu vyplývajúcim z jeho služobného pomeru a samozrejme aj jeho právnych nárokov viažúcich sa na trvajúci služobný pomer, pretrvávali až do 31.7.2016. Nemožno opomenúť, že zatiaľ čo v prípade prepustenia zo služobného pomeru na základe žiadosti žalobcu sa jedná o zákonom garantované rešpektovanie prejavu vôle skončiť služobný pomer, so všetkými vyplývajúcimi legitímnymi nárokmi, najmä v oblasti nárokov zo sociálneho zabezpečenia, v prípade prepustenia zo služobného pomeru z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e) zák. č 73/1998 Z. z. sa jedná o osobitne upravený dôvod skončenia služobného pomeru s negatívnym dôsledkom na rozsah zákonných nárokov v oblasti sociálneho zabezpečenia (napr. zníženie výsluhového dôchodku a strata nároku na odchodné v zmysle § 31 a 33 zák. č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a o zmene niektorých zákonov). V zmysle uvedenej právnej úpravy nárok na plnú výšku výsluhového dôchodku a nárok na odchodné môže

vzniknúť príslušníkovi iba v prípade, ak počas predpokladaného trvania služobného pomeru (do 31.7.2016) príslušník plnil povinnosti vyplývajúce zo služobného pomeru riadne, čo vylučuje prípad, keď boli splnené zákonné podmienky na to, aby služobný pomer zanikol zákonným postupom na základe dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.

37. Aj keď účelom tohto konania nie je rozhodovanie o nároku na sociálne zabezpečenie policajta v prípade skončenia služobného pomeru, použitá argumentácia podporuje kasačným súdom použité vyhodnotenie významu právoplatnosti rozhodnutia o uvoľnení zo služobného pomeru podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z. z. pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o prepustení podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., keď za skutočnosť ohraničujúcu časový rámec, dokedy môže byť rozhodnuté o prepustení považovala dátum 31.7.2016, kedy by za neprítomnosti iného dôvodu skončenia služobného pomeru tento skončil na základe rozhodnutia o uvoľnení. Takýto výklad považuje kasačný súd za logický a súladný s požiadavkou zohľadnenia účelu zákona.

38. Len na doplnenie k skúmaniu existencie prekážky res iudicata kasačný súd uvádza, že sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu o tom, že v prejednávanej veci je dôvodné. V zmysle právnej teórie táto prekážka postupu konania môže nastať v prípade že sa jedná o prejednanie tej istej veci. K definícii pojmu „tá istá vec“ poukazuje na ustálenú judikatúru, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009 v zmysle ktorého „Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb.Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku)“. Kasačný súd má za to, že konanie vo veci uvoľnenia zo služobného pomeru podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z. z. a konanie o prepustení zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. nie sú tou istou vecou, bez ohľadu na skutočnosť, že v oboch prípadoch je možným dôsledkom ukončenie služobného pomeru policajta.

39. V tomto kontexte treba konštatovať, že krajský súd nesprávne právne posúdil riadne zistený skutkový stav veci jednak vo vzťahu k vyhodnoteniu existencie tvrdenej prekážky res iudicata a v nadväznosti na to aj otázke jej dôsledku - (ne)dôvodnosti preskúmania žalobných dôvodov spochybňujúcich zákonnosť rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru vzhľadom na namietané pochybenia správnych orgánov v súvislosti so správnym konaním predchádzajúcim vydaniu jeho rozhodnutia ako aj s jeho závermi na základe ktorých bolo vydané a jeho obsahovými náležitosťami.

40. Vzhľadom na uvedené skutočnosti najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/230/2016-48 zo dňa 31.05.2018 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude pri zohľadnení vysloveného právneho názoru kasačného súdu vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne rozhodnúť, pričom je povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

41. Podľa § 467 ods. 3 SSP ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

42. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0. (§ 139 ods. 4 v spojení s ust. § 463 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.